

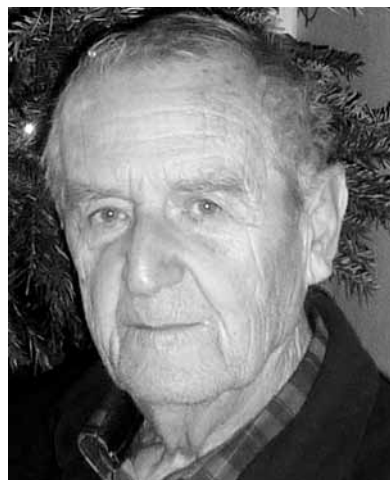
ze společnosti

ŽIVOTNÍ JUBILEUM DOC. MUDR. VLADIMÍRA HORTA, CSC.

Dne 2. srpna 2020 oslavil docent Vladimír Hort ve zdraví a bystré mysli devadesáté narozeniny. Významná data z jeho života byla zmíněna již dříve, ale pro připomenutí chceme některá z nich zopakovat. Vladimír Hort se narodil 2. 8. 1930 v Praze. Po maturitě na reálném gymnáziu váhal mezi studiem medicíny a chemie, na níž ho přitahovala exaktnost. Promoval na Fakultě všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v roce 1955. Po promoci dostal umístěnkou pro obor TBC, mohl ho vyměnit za jiný „neatraktivní“ obor. Vybral si psychiatrii a nastoupil do PL Kosmonosy, s tím, že bude moci v budoucnu přestoupit na neurologii. Nakonec zůstal v Kosmonosích několik let. Na dalším působišti – psychiatrické ambulanci v Kolíně – se ocitl konečně blíže vysněné neurologii, nabyt však dojmu, že neurologie nabízí méně možností než psychiatrie, a rozhodl se definitivně pro psychiatrii.

V roce 1963 získal interní aspiranturu na Psychiatrické klinice Fakulty všeobecného lékařství (FVL; dnes: 1. LF) UK v Praze, ale dojíždění na ambulanci do Kolína mu ještě na nějakou dobu zůstalo jako povinný závazek. V té době vstoupil do kontaktu s prof. Knoblochem a MUDr. Hausnerem, spolupracovníky na pražské poliklinice, kteří ovlivnili jeho další směřování k psychoterapii. Spolu s Knoblochem, Skálou a Urbanem se pravidelně účastnil psychoterapeutických týdnů v Lindau. V roce 1968 založil prof. Knobloch legendární výcvikovou psychoterapeutickou skupinu v Lobči a docent Hort byl mezi prvními frekventanty, mezi jinými s Junovou, Mrázkem, Boučkem, Bolelouckým, Nesvadbovou či Dostálovou. Po prim. Mrázkovi převzal později doc. Hort funkci tajemníka Psychoterapeutické sekce Psychiatrické společnosti ČLS a vykonával ji úspěšně více než 8 let.

V roce 1969, před stěhováním dětské psychiatrie do motolské nemocnice, přijal nabídku profesora Fischera, aby se stal odborným asistentem Fakulty dětského lékařství (FDL; dnes: 2. LF) UK pro výuku dospělé psychiatrie. Ačkoli se vnějškově příliš nezměnilo – výuka dospělé psychiatrie pro motolské studenty se odehrávala nadále na Psychiatrické klinice FVL –, vzniklo tak později významné spojení jubilanta s dnešní 2. lékařskou fakultou UK. V roce 1978 obhájil kandidátskou disertaci na téma Experimentální použití spánkové deprivace u alkoholismu a o osm let později byl jmenován docentem psychiatrie na FDL UK. Od roku 1983 byl pověřen vedením motolské kliniky, v roce 1986

byl jmenován řádným přednostou a v Motole v této funkci působil až do roku 1998. Po roce 1989 se intenzivně zapojil do akademického života fakulty. Osm let působil v Akademickém senátu 2. LF UK, jedno volební období byl jeho předsedou. Byl také členem Akademického senátu Univerzity Karlovy. Docent Hort měl významnou úlohu v procesu etablování psychoterapie, kde řadu let zastupoval Psychiatrickou společnost ve složitých vyjednáváních o psychoterapeutickém vzdělávání, výcvicích a zkouškách ze systematické psychoterapie.

I po odchodu z vedoucí funkce byl dlouhá léta aktivním učitelem 2. lékařské fakulty, členem výboru Psychiatrické společnosti ČLS, členem výboru sekce soudní psychiatrie ČLS a členem oborové komise pro psychiatrii České lékařské komory.

Ani v současnosti neztrácí zájem o obor psychiatrie a psychoterapie, zajímají ho novinky v oborovém dění. Dokáže zaujmout studenty svým hloubavým, někdy až nekonformním přístupem k psychiatrickým tématům. Zůstává vitální i v řadě jiných oblastí, než je intelektuální aktivita, má řadu koníčků a zájmů. Těší ho koncerty vážné hudby, čte knihy o historii a rád jezdí se svojí pečující manželkou na chalupu na Sázavě. Syn Jakub se stal profesorem neurologie na 2. LF UK. Vladimír Hort je také dědečkem vnoučat Justýnky a Jakuba a těší se z toho, jak prospívají.

Docent Hort je v pracovní oblasti přemýšlivý odborník, který vždy projevoval vlastní nezávislý úsudek. Často rád

relativizoval tvrzení, která se mu zdála příliš jednoznačná, vnášel do diskusí neotřelé nápady. Přináší zajímavé postřehy a rady mladším kolegům, kteří s ním rádi konzultují neobvyklé případy, jak z klinické, tak soudně znalecké praxe. V mimopracovní sféře je Vladimír Hort duchaplný společník, kterému je vlastní jemný, někdy až štiplavý, sarkastický humor.

Vážený pane docente, milý Vladimíre, přejeme Ti jménem všech spolupracovníků a přátel do dalších let hodně zdraví a štěstí a přetrvávajícího zájmu o vše v té obdivuhodné míře, jaká Ti byla dopřána doposud.

*prof. MUDr. Michal Hrdlička, CSc.
doc. PhDr. Jana Kocourková*

ZEMŘELA MUDR. ZDEŇKA DRLÍKOVÁ, VÝZNAMNÁ PRŮKOPNICE MODERNÍ ČESKÉ ÚSTAVNÍ PSYCHIATRIE

(11. 9. 1947 – 18. 7. 2020)

Ve věku nedožitých 73 let nás po krátké těžké nemoci opustila MUDr. Zdeňka Drlíková, ředitelka Psychiatrické nemocnice v Jihlavě.

Paní ředitelka se narodila v poválečných letech v Jihlavě a tomuto městu zůstala věrná celý svůj život. V letech 1961–1965 vystudovala gymnázium, dalších šest let strávila studiem medicíny na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde v roce 1971 promovala. Ve stejném roce v létě začala pracovat v Psychiatrické nemocnici (do roku 2013 název „léčebna“) v Jihlavě, kde pak strávila celý svůj profesionální život. Své dvě atestace z psychiatrie (1978, 1983) v roce 1989 doplnila funkčním kurzem organizace a řízení zdravotnictví. Primářkou se stala v roce 1988, záhy poté v roce 1990 ředitelkou léčebny a v této funkci neúnavně pracovala až do své smrti. Jako ředitelka funkčně „přežila“ 20 svých nadřízených – ministrů zdravotnictví Československa a České republiky.

Z odborných úspěchů je možno uvést její šestileté předsednictví Čestné radě Okresního sdružení ČLK v Jihlavě, dlouholeté členství ve výboru Společnosti pro biologickou psychiatrii s udělením čestného členství v této odborné společnosti v roce 2013 a v neposlední řadě její činnost v Psychiatrické společnosti ČLS JEP, kdy v roce 2008 obdržela Vyznamenání za zásluhy o rozvoj české psychiatrie a poté v roce 2010 se stala čestnou členkou PS ČLS JEP. Přitom neopomíjela ani veřejný život ve svém městě, v letech 2006–2010 byla členkou Zastupitelstva města Jihlavy.

Zdeňka Drlíková byla rozvedená, měla syna a dceru a průběžně narůstající počet vnoučat.

Pracovníci Psychiatrické nemocnice Jihlava se připojují touto krátkou vzpomínkou:

„Opustila nás obdivuhodná, výjimečná žena, žena s velkým Ž. Vitální, energická, vtipná, plná nápadů. Bojovnice, která se nebála postavit nepřijemným situacím, nic pro ni nebyl nespelnitelný úkol. Svou práci milovala a vždycky měla na mysli na prvním místě prospěch pacientů. Starala

se však pečlivě i o nás, zaměstnance. Zajímala se o naše radosti i starosti, úspěchy i neúspěchy, ať už byly pracovní, nebo osobní. Uměla naslouchat a vždycky byla ochotná pomoci. Dokázala stmelit kolektiv a nakazit nás svou nevyčerpatelnou kreativitou, optimismem a pozitivním přístupem k životu. Její kulturně společenské akce jako „MASH“, tvorba originálních novoročních PF nebo poutavá vyprávění o cestách po celém světě byla nezapomenutelná. Měla ráda architekturu a byla hrdá na naši nemocnici, postavenou ve funkcionalistickém stylu. Při svém smyslu pro detail a barvy usilovala, aby historické budovy léčebny byly citlivě rekonstruovány a aby byla věnována patřičná péče i krásnému parku, vytvářejícímu nenahraditelnou atmosféru klidu a pohody. Díky úctyhodné péči a pracovitosti se paní ředitelce podařilo vybudovat, jak ráda říkala, „ústav“, jehož jméno se dostalo do povědomí odborné veřejnosti